

2. Groot-verhaal als koers?

Is wat wij ervan maken Gods idee? Ik probeer in deze blogs eerlijk te kijken naar 'wat wij ervan maken'. En bij 'wij' denk ik aan de kerk. In dit blog spiegel ik aan de artikelen over Gods idee: groot-verhaal.

Samengevat: "Met Jezus' opdracht om alle volken tot zijn leerlingen te maken, kom je weer terug bij de roeping die God voor de mens had bedacht: de schepping beheren onder Gods gezag, waar nadrukkelijk bij hoort om mensen terug te brengen onder het gezag van de Schepper."

1. Besef van groot-verhaal

Ik begin met een ouder citaat, maar toch nog zo sprekend.

Lèzen we den Bijbel nog? Wij lezen liever òver den Bijbel, in meditatie, dagboeken, prekenbundels enz. En als wij den Bijbel zelf ter hand nemen, dan toch maar heel zelden om werkelijk in zijn zin in te dringen, meestal echter om hier en ginds naar een woord te speuren, dat ons persoonlijk-geestelijk leven stichten kan.

Met dit atomistische, stichtelijke Bijbelgebruik zijn wij ongemerkt bezig, de Schrift den mond te snoeren! Door den Bijbel te maken tot een losse aaneenrijging van stichtelijke stukken, begaan wij onbewust een grote misdaad, allereerst aan onszelf. Want zo ontgaat ons de ware hoogte en wijdheid der Openbaring, waarin onze ziel alleen ademen kan en waardoor ze pas echt wordt 'gesticht'.¹

Ook al is dit ruim zestig jaar geleden geschreven, het lijkt me nog steeds actueel. Om een voorbeeld uit mijn eigen praktijk erbij te halen: Het verrast me steeds weer dat

¹ H. Berkhof, in: "Ter Inleiding" van het boek van S. de Diètrich: *Gods plan met de wereld*, uit 1949.

een cursus als "[Raak thuis in de bijbel](#)"² (die wat meer van het groot-verhaal van de bijbel zichtbaar wil maken) regelmatig de reactie oproept: "waarom hoor ik dit nu pas?!" Zelfs van 40'ers en 50'ers die hun leven lang in de kerk zijn opgegroeid, met alle prediking en catechese...

2. Leerlingen van Jezus

'Leerling van Jezus zijn' is een uitdrukking, die Jezus' eigen woorden gebruikt en ook goed uitdrukt hoe je je laat invoegen in het grote werk van God met deze wereld.

*Het gewicht van de traditie van consument-christendom domineert de kerken – zelfs de hele christelijke cultuur. Dit verzet zich tegen de gerichte intentie om leerlingen te maken. Misschien geeneens bewust, maar gewoon om 'hoe de dingen zijn' in het dagelijks leven en 'wat er gedaan moet worden'. Deze instelling kan herders en leraars in een kerk ervan weerhouden om 'leerlingen maken' te zien als een zaak die iedereen aangaat.*³

Ik herken dit wel. Voor velen in de kerk is 'leerling van Jezus zijn' een minder bekend idee, zelfs wat vreemd en verdacht. Het wordt bestempeld als een modieuze term. 'Discipelschap' is vooral iets voor 'christenen' die wat extra willen.

Hier nog een schrijver die kritisch is over wat wij ervan maken:

*Als ik één woord zou mogen kiezen om de toestand van discipelschap op dit moment samen te vatten, dan zou dat woord oppervlakkig zijn. Velen die Jezus hun Verlosser noemen, lijken niet echt te begrijpen wat het betekent om Hem te volgen als hun Heer.*⁴

Als ik kijk naar hoe wij kerk zijn, mis ik de uitgesproken intentie achter onze kerkelijke organisatie om elkaar toe te rusten om heel je leven uit te werken achter Jezus aan. Geloven is vooral een *gedrag*skwestie: hoe je je 'hoort' te gedragen, waarbij al gauw opgemerkt kan worden dat dat lastig is "want we zijn toch zondig". Het geloof wordt minder gezien als een *gezag*skwestie: dat je je gewonnen geeft aan het gezag van Jezus en aan zijn hand die weg met vallen en opstaan gaat.

Uitdaging: Je laten invoegen in het grote werk van God met deze wereld, door als leerling van Jezus te leven.

⇒ **Tip:** [Discipelschap: alleen voor super-christenen?](#) (Jos Douma)⁵

² <https://bibtheol.wordpress.com/2010/09/28/raak-thuis-in-de-bijbel/>

³ Dallas Willard, *The Divine Conspiracy: Rediscovering our Hidden Life in God* (1998). Pg. 303 – mijn vertaling

⁴ Greg Ogden, *Discipelschap met impact* (2008). Pg. 22

⁵ <http://www.levenindekerk.nl/2013/08/14/discipelschap-alleen-voor-super-christenen/>